

UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA

ZAKLJUČNA STROKOVNA NALOGA VPŠ

**DAVEK NA DODANO VREDNOST: OBDAVČITEV OPRAVLJENIH
STORITEV**

Ljubljana, september 2016

ALENKA DRAKSLER

IZJAVA O AVTORSTVU

Podpisana Alenka Draksler, študentka Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, avtorica predloženega dela z naslovom Davek na dodano vrednost: obdavčitev opravljenih storitev, pripravljenega v sodelovanju s svetovalko prof. dr. Darjo Peljhan

IZJAVLJAM

1. da sem predloženo delo pripravila samostojno;
2. da je tiskana oblika predloženega dela istovetna njegovi elektronski obliki;
3. da je besedilo predloženega dela jezikovno korektno in tehnično pripravljeno v skladu z Navodili za izdelavo zaključnih nalog Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, kar pomeni, da sem poskrbela, da so dela in mnenja drugih avtorjev oziroma avtoric, ki jih uporabljam oziroma navajam v besedilu, citirana oziroma povzeta v skladu z Navodili za izdelavo zaključnih nalog Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani;
4. da se zavedam, da je plagiatorstvo – predstavljanje tujih del (v pisni ali grafični obliki) kot mojih lastnih – kaznivo po Kazenskem zakoniku Republike Slovenije;
5. da se zavedam posledic, ki bi jih na osnovi predloženega dela dokazano plagiatorstvo lahko predstavljalo za moj status na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani v skladu z relevantnim pravilnikom;
6. da sem pridobila vsa potrebna dovoljenja za uporabo podatkov in avtorskih del v predloženem delu in jih v njem jasno označila;
7. da sem pri pripravi predloženega dela ravnala v skladu z etičnimi načeli in, kjer je to potrebno, za raziskavo pridobila soglasje etične komisije;
8. da soglašam, da se elektronska oblika predloženega dela uporabi za preverjanje podobnosti vsebine z drugimi deli s programsko opremo za preverjanje podobnosti vsebine, ki je povezana s študijskim informacijskim sistemom članice;
9. da na Univerzo v Ljubljani neodplačno, neizključno, prostorsko in časovno neomejeno prenašam pravico shranitve predloženega dela v elektronski obliki, pravico reproduciranja ter pravico dajanja predloženega dela na voljo javnosti na svetovnem spletu preko Repozitorija Univerze v Ljubljani;
10. da hkrati z objavo predloženega dela dovoljujem objavo svojih osebnih podatkov, ki so navedeni v njem in v tej izjavi.

V Ljubljani, dne _____

Podpis študentke: _____

KAZALO

UVOD	1
1 SPLOŠNO O DAVKU NA DODANO VREDNOST.....	1
1.1 Predmet obdavčitve z DDV	2
1.2 Davčni zavezanec in kraj obdavčljivih transakcij	4
1.4 Obdavčljivi dogodek in obveznost za obračun DDV	5
1.5 Davčna osnova in davčna stopnja.....	5
1.6 Oprostitve DDV.....	6
1.7 Odbitek DDV.....	7
1.9 Obveznosti davčnih zavezancev in določenih oseb, ki niso davčni zavezanci	7
2 OBDAVČITEV OPRAVLJENIH STORITEV	9
2.1 Opredelitev storitev	10
2.2 Davčni zavezanec in identifikacija za DDV v povezavi s storitvami.....	11
2.3 Kraj obdavčitve pri storitvah	11
2.3.1 Splošno pravilo	11
2.3.2 Posebna pravila.....	12
2.3.3 Vpliv kraja obdavčitve na obveznosti in pravice davčnih zavezancev	22
2.4 Samoobdavčitev z DDV ob prejemu storitev iz tujine	22
SKLEP	23
LITERATURA IN VIRI	24
PRILOGE	

KAZALO SLIK

Slika 1: Transakcije, ki so predmet DDV.....	3
Slika 2: Pravila glede kraja obdavčitve pri prevozu blaga.....	16

UVOD

V Republiki Sloveniji je bilo od uvedbe davka na dodano vrednost za dobave blaga in storitev, to je od 1. julija 1999, na področju obračunavanja davka na dodano vrednost veliko sprememb. V letu 2006 je bil sprejet reformirani Zakon o davku na dodano vrednost, ki se je začel uporabljati s 1. januarjem 2007, z njim se je slovenska zakonodaja prilagodila skupnemu evropskemu sistemu davka na dodano vrednost (Direktiva Sveta 2006/112/ES, 2006). Pomembne spremembe v zvezi z obdavčevanjem storitev z davkom na dodano vrednost je prinesla Direktiva Sveta 2008/8/S, ki je uvedla nova pravila glede določitve kraja opravljanja storitev. Upoštevanje veljavne evropske direktive sta se večji spremembi Zakona o davku na dodano vrednost začeli uporabljati s 1. januarjem 2010 in s 1. januarjem 2011. Zadnje novosti na področju davka so bile uvedene s 1. januarjem 2015, navezujejo pa se na določanje kraja opravljenih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev.

Namen zaključne strokovne naloge je na kratko in na razumljiv način predstaviti davek na dodano vrednost ter obdavčevanje opravljenih storitev. Cilj zaključne naloge je proučiti celotni sistem davka na dodano vrednost ter spoznati posebnosti pri obdavčevanju opravljenih storitev še posebej pri določitvi kraja opravljene storitve.

Uporabila bom določila, podatke in razlage, ki so bili predstavljeni v slovenski zakonodaji, literaturi, člankih, revijah ter virih, dostopnih na spletu. Ker je področje davka na dodano vrednost zelo kompleksno in tematsko zahtevno, sem se odločila, da v prvem delu naloge pišem splošno o davku na dodano vrednost. V drugem delu pa podrobneje opisujem in razlagam obdavčitev opravljenih storitev, pri čemer je skladno z veljavno zakonodajo potrebno dati poseben poudarek določitvi kraja opravljenih storitev.

1 SPLOŠNO O DAVKU NA DODANO VREDNOST

Slovenski Zakon o davku na dodano vrednost je bil sprejet dne 25. novembra 1998, uporabljati se je začel s 1. julijem 1999. Davek na dodano vrednost (v nadaljevanju DDV) je skupaj z Zakonom o trošarinah v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju Sloveniji) nadomestil prometni davek. DDV je davek na potrošnjo, spada med posredne davke na promet blaga in storitev. Eden od namenov njegove uvedbe je bil, da bi pripomogel k bolj sprotnemu in bolj učinkovitemu polnjenju proračuna. Z uvedbo DDV pa je bil izpolnjen tudi eden izmed pogojev za vstop v Evropsko unijo (v nadaljevanju Unija).

Pirc (Davek na dodano vrednost, 1999, str. 9) pravi takole: »Z DDV se obdavčuje promet blaga, materiala, opreme in storitev v vseh fazah prometa. Plačujejo ga vsi od proizvajalca, trgovca na debelo, trgovca na drobno do končnega porabnika. Glede na to, da je zaračunan v vsaki fazi prometa, ga imenujemo tudi vsefazni davek.«

Povzeto po Zalokar (IKS, 2010, str. 17) je najpomembnejša značilnost DDV, da se v vsaki fazi prometa blaga in storitve obdavči le vrednost, ki je bila blagu ali storitvi dodana v tej fazi prometa. Zavezanec ga državi ne plača toliko, kolikor ga zaračuna oziroma obračuna v svojih prodajnih in drugih listinah, saj lahko od zaračunanega DDV odbije tisti DDV, ki je njemu zaračunan v prejetih nabavnih listinah oziroma pri uvozu, in tisti DDV, ki ga je sam obračunal v okviru obvezne samoobdavčitve. Zavezanec za DDV ima torej pravico do odbitka vstopnega DDV. Tako dejansko plača le davek, ki se nanaša na vrednost, dodano v njegovi fazi proizvodnje ali prodaje.

Obračunavanje DDV od 1. januarja 2007 urejata dva osnovna predpisa, in sicer:

- Zakon o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju ZDDV-1) in
- Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju P-ZDDV-1)

Pri obračunavanju DDV mora Slovenija, ker je članica Unije, upoštevati tudi pravo Unije. Do 31. decembra 2007 je obračunavanje DDV urejala šesta smernica (Direktiva 77/388/EGS), ki je bila z dnem 1. januarja 2007 v celoti razveljavljena in jo je nadomestila Direktiva Sveta 2006/112/ES (Uradni list Evropske unije, številka L 347/06, popr. 335/07, 384/06, 345/07, 44/08, 14/09, 116/09, 175/09, 10/10 in 72/10, v nadaljevanju direktiva 2006/112/ES), ki ureja skupni sistem DDV v državah članicah Unije. Pri obračunavanju DDV v Sloveniji je potrebno upoštevati tudi uredbe, ki so sprejete s strani Sveta Evropske unije (v nadaljevanju Svet EU) in se nanašajo na področje DDV. Upoštevati moramo tudi sodbe Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju Sodišče EU), ki se nanašajo na interpretacije zakonodaje o DDV.

1.1 Predmet obdavčitve z DDV

ZDDV-1 v 3. členu določa, da so predmet obdavčitve z DDV naslednje transakcije:

- dobave blaga in opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec oziroma zavezanka (v nadaljevanju davčni zavezanec) opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Slovenije za plačilo;
- pridobitve blaga znotraj Unije, ki jih opravi za plačilo na ozemlju Slovenije;
- uvoz blaga.

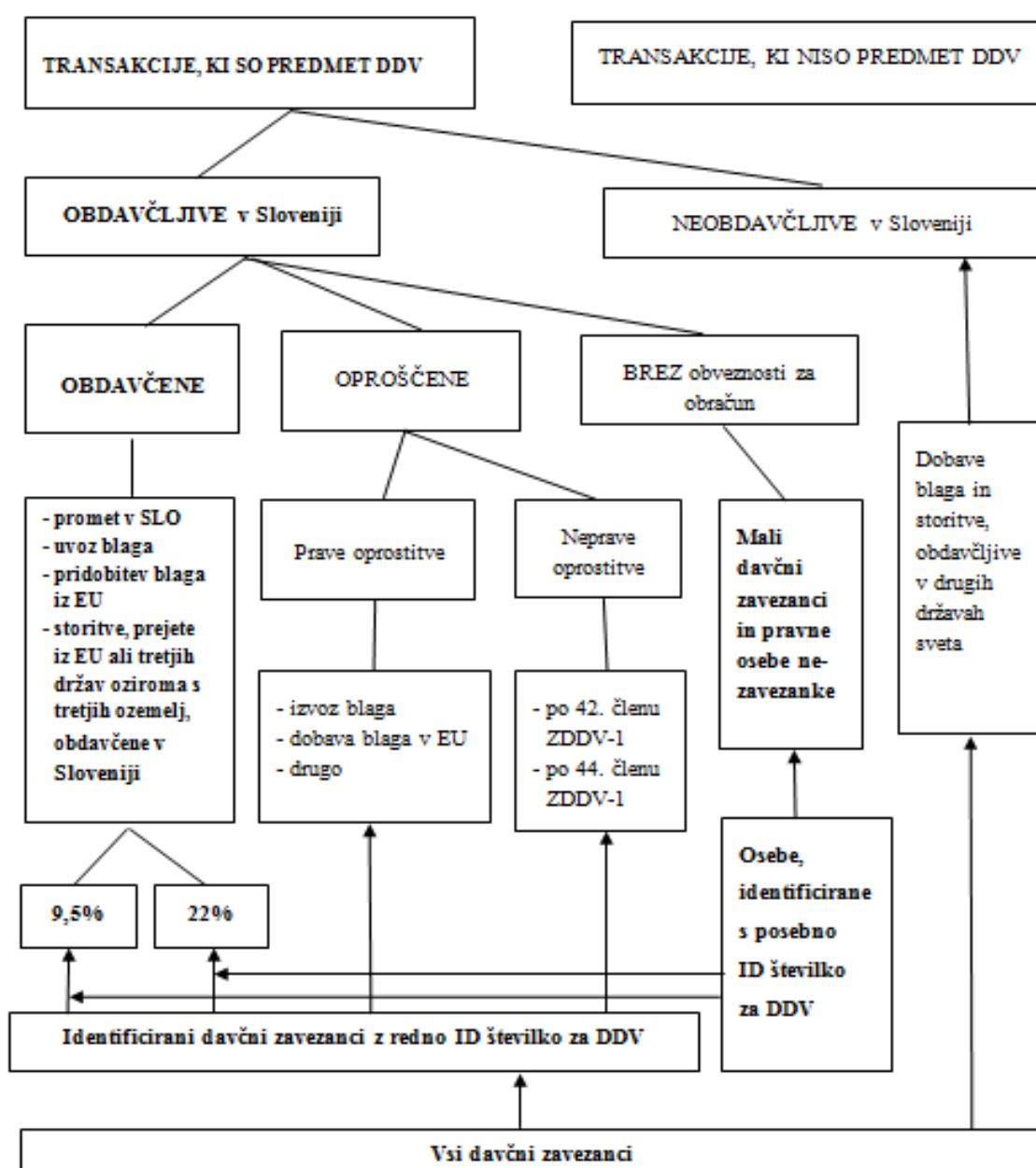
Spodnja slika prikazuje, kako so razdeljene oziroma katere so transakcije, ki so predmet DDV.

Transakcije, izvedene na območju Slovenije, so lahko obdavčene ali oproščene, lahko pa so tudi brez obveznosti za obračun DDV.

Če povzamem po Zupančič (IKS, 2010, str. 21) so transakcije obdavčljive s slovenskim DDV, ko so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- blago je dobavljeno oziroma storitev je opravljena;
- dobavitelj oziroma izvajalec je identificiran kot davčni zavezanec za DDV;
- transakcija je izvedena v okviru ekonomske dejavnosti zavezanca na območju Slovenije;
- dobava je opravljena za plačilo (v denarju, stvareh ali nasprotnih storitvah), razen ko ZDDV-1 določa drugače.

Slika 1: Transakcije, ki so predmet DDV

Vir: Zupančič, IKS, Transakcije, ki so predmet DDV, 2010, str. 22.

V ZDDV-1 pa so v 7., 8. in 15. členu urejene tudi transakcije, ki niso opravljene za plačilo, a so prav tako obdavčene z DDV. V to skupino štejemo transakcije z blagom in storitvami, za katere je davčni zavezanec uveljavljaval pravico do odbitka DDV, opravljene pa so bile za naslednje namene:

- uporaba nabavljenega blaga in opravljanje storitev za zasebne namene davčnega zavezanca ali njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev blaga in storitev ali njihova uporaba za neposlovne namene,
- uporaba blaga, ki ga zavezanec proizvede, izdelava, zgradi sam, za namene opravljanja njegove lastne dejavnosti,
- uporaba blaga za namene neobdavčljivih transakcij,
- zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca.

1.2 Davčni zavezanec in kraj obdavčljivih transakcij

ZDDV-1 v 5. členu določa, da je davčni zavezanec vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno (v svojem imenu in za svoj račun) opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, s katero želi trajno dosegati dohodek, ne glede na to, ali z opravljanjem te dejavnosti dosega pozitivni (dobiček) ali negativni (izguba) finančni rezultat. Ekonomska dejavnost obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Ekonomska dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

Kot določa 2. člen P-ZDDV-1 se pod vsako osebo šteje vsaka pravna ali fizična oseba ne glede na to, ali je vpisana v sodni register oziroma drug ustrezen register ali predpisano evidenco. Fizična oseba je davčni zavezanec v delu, ki se nanaša na neodvisno (samostojno) dejavnost, če opravlja dejavnost deloma neodvisno in deloma odvisno (nesamostojno). Davčni zavezanec je tudi oseba, ki v Sloveniji opravlja ekonomsko dejavnost, vendar v Sloveniji nima sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljevanju davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji).

Med davčne zavezance ne štejejo osebe javnega prava (državni organi, organi lokalnih skupnosti, ...), razen v primerih, ko opravljajo transakcije na tržni osnovi kot npr.: izvajanje komunalnih storitev in podobno. V teh primerih se morajo vključiti v sistem DDV, da so konkurenčno izenačeni z zasebnimi gospodarskimi subjekti.

Obstaja še kategorija malih davčnih zavezancev. To so tisti zavezanci za DDV, ki v obdobju 12 mesecev niso presegli praga obdavčljivega prometa v višini 50.000 evrov. Mali davčni zavezanci se lahko prostovoljno identificirajo in prevzamejo obveznost obračunavanja DDV. S tem pridobijo pravico do odbitka vstopnega DDV.

Od kraja obdavčitve je odvisno, kje je potrebno plačati davčno obveznost. V ZDDV-1 je določeno, da so z DDV obdavčene transakcije, ki so opravljene oziroma se šteje, da so opravljene na ozemlju Slovenije. Slovenija je kraj obdavčitve z DDV tako za promet uvoženega blaga kot tudi v Sloveniji proizvedenega blaga, če je porabljeno oziroma uporabljeno v Sloveniji. Hkrati pa je izvoz blaga oproščen plačila DDV. Za kraj obdavčitve storitev z DDV se po splošnih pravilih ZDDV-1 smatra kraj potrošnje storitev. Posebnosti glede kraja obdavčitve storitev so podrobneje razložene v poglavju 2.2.

1.4 Obdavčljivi dogodek in obveznost za obračun DDV

V ZDDV-1 je v 32. in 33. členu določeno, da obdavčljivi dogodek nastane, ko so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti za obračun DDV. Obveznost za obračun DDV po splošnem pravilu nastane, ko je blago nabavljeno oziroma prevzeto s strani kupca ali ko so storitve opravljene oziroma dokončane. Na nastanek obveznosti ne vplivajo roki plačila, odlog plačila in kreditiranje (30. člen P-ZDDV-1).

Posebna pravila določitve nastanka obveznosti za obračun DDV veljajo, kadar gre za: predplačila; zaporedne dobave; dobave in pridobitve blaga v Uniji; uvoz blaga; primere, ko je račun izdan pred obdavčljivim dogodkom ali če račun ni izdan; neposlovno rabo blaga in neposlovno uporabo storitev ter spremembo namembnosti blaga; storitve tujcev, ki jih samoobdavčijo prejemniki; druge posebnosti.

1.5 Davčna osnova in davčna stopnja

36. člen ZDDV-1 pravi, da davčna osnova za DDV (v nadaljevanju davčna osnova) vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, stvareh ali nasprotnih storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za opravljene dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takih dobav. Ker je davčna osnova opredeljena za različne vrste prometa blaga in storitev, osnovo lahko predstavlja nabavna ali lastna cena blaga in storitev, tržna cena blaga in storitev, uvozna vrednost blaga oziroma vrednost blaga, ki se ga pridobi iz Unije, stroški opravljenih storitev, prejeto predplačilo, plačilo za blago in storitve, razlika med prodajno in nabavno vrednostjo in podobno. V davčno osnovo se všttevajo tudi trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, postranski stroški, npr. provizije, stroški pakiranja, prevoza, zavarovanja.

Po 6. odstavku 36. člena ZDDV-1 se v davčno osnovo ne štejejo cenovni popusti za predčasno plačilo, cenovni popusti in rabati, odobreni naročniku in obračunani, ko je transakcija nastala, zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za razne izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun naročnika.

V 40. in 41. členu ZDDV-1 je določeno, da morajo davčni zavezanci DDV obračunati po davčni stopnji, ki velja v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka. V Sloveniji imamo dve davčni stopnji, in sicer splošno (22%) in nižjo (9,5%) davčno stopnjo. Stopnja, ki se uporablja na ozemlju Slovenije, se uporablja tudi za pridobitev blaga in storitev znotraj Unije. Po splošni davčni stopnji se obračuna DDV od vsakega prometa blaga in storitev, od pridobitve blaga znotraj Unije in uvoza blaga, razen od prometa, za katerega je določena nižja davčna stopnja oziroma oprostitvev obračuna DDV.

Po 41. členu ZDDV-1 so z nižjo davčno stopnjo obdavčeni:

- hrana in pijača (razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline, priprava jedi;
- dobava vode;
- zdravila, medicinski pripomočki in oprema;
- prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- knjige, časopisi in periodične publikacije;
- vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, ...;
- avtorske pravice, itd.

Druge dobave blaga in storitev, kjer se DDV obračunava in plačuje po nižji davčni stopnji, so navedene v Prilogi 1.

Preračunana davčna stopnja se uporablja pri izračunu zneska DDV, vsebovanega v plačilu (avansu). Izračun preračunane davčne stopnje:

preračunana davčna stopnja = $\text{stopnja DDV} * 100 / 100 + \text{stopnja DDV}$

Primer: preračunana davčna stopnja = $9.5 * 100 / 109.5 = 8,6758\%$

1.6 Oprostitve DDV

Ločimo prave in neprave oprostitve DDV. Pri pravih oprostitvah ima davčni zavezanec pravico do odbitka vstopnega DDV, pri nepravih oprostitvah pa te pravice nima. Neprave oprostitve plačila DDV so predpisane za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu (zdravstvo, izobraževanje, kultura, šport, socialno varstvene storitve, storitve varstva otrok in mladostnikov itd.) in tudi za nekatere druge dejavnosti (zavarovalne in pozavarovalne transakcije, finančne storitve, najem nepremičnin, dobava objektov in zemljišč, igre na srečo itd.), ki so podrobneje opredeljene v 8. poglavju ZDDV-1 in v PZDDV-1.

Za pravo oprostitvev DDV pa gre, ko davčni zavezanec za prodano blago ali opravljene storitve nima obveznosti ne za obračun in ne za plačilo DDV, ima pa pravico do odbitka vstopnega DDV. Sem sodijo predvsem izvoz blaga in z njim neposredno povezane storitve. Po navodilu Ministrstva za finance (Davek na dodano vrednost, 2015, str. 16) gre za izvoz

blaga v tretje države izven Unije in izvoz blaga v druge države članice Unije in izvoz storitev, ki so opravljene ali porabljene v tretjih državah oziroma v drugih državah članicah Unije, če je prejemnik tam davčni zavezanec, identificiran za namene DDV. V carinskih in davčnih skladiščih so dobave blaga in storitev tudi oproščene plačila DDV oziroma se z vnosom v skladišče odloži nastanek obveznosti za obračun DDV.

1.7 Odbitek DDV

Davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij. Pravica do odbitka vstopnega DDV - kot navaja Špes (DDVpoznavalec.si, 2013, str. 268) - nastopi:

- hkrati z nastankom obveznosti obračuna DDV;
- po nastanku obveznosti obračuna DDV.

Prvotno obračunani odbitek DDV je potrebno popraviti v primerih, ko se naknadno ugotovi, da je obračunani znesek DDV višji ali nižji od tistega, do katerega je davčni zavezanec upravičen, ali če se spremenijo drugi poslovni dejavniki, kot so odpoved dogovorjenih nakupov ali znižanje dogovorjenih cen. V primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube blaga ter dajanja daril (če gre za manjše vrednosti ali za vzorce) odbitka DDV ni potrebno popravljati.

1.9 Obveznosti davčnih zavezancev in določenih oseb, ki niso davčni zavezanci

Obveznost plačila v ZDDV-1 določa 76. člen, ki pravi da mora v Sloveniji plačati DDV:

- vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčeno dobavo blaga ali storitev, razen v primeru, ko je dolžna plačati DDV druga oseba,
- vsaka oseba, ki je identificirana za DDV v Sloveniji, kateri se dobavi blago, izvajalec transakcije pa je davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji,
- vsaka oseba, ki je identificirana za DDV v Sloveniji in je prejemnik storitve, kadar se kot kraj opravljanja storitve opredeli ozemlje Slovenije, izvajalec storitve pa je davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
- vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Unije,
- pri uvozu blaga carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga,
- oseba, ki povzroči, da se zaključijo uradni postopki (po carinskih predpisih o začasni hrambi, carinskem skladiščenju, aktivnem oplemenitenju, ... in davčnem skladiščenju),

- davčni zavezanec, ki je solidarno odgovoren za plačilo DDV v primerih, ko je namen transakcije izogibanje plačilu DDV,
- vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

V 2. odstavku 76. člena ZDDV-1 je določeno, da plačnik DDV, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici Unije, lahko imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, lahko pa ga plača tudi sam. Mora pa imenovati zastopnika plačnik DDV, ki ima sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, razen če tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve ter posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov. Plačnik DDV je lahko tudi prejemnik blaga oziroma storitev, kar določa 76.a člen ZDDV-1. Solidarno odgovoren za plačilo DDV je vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, ki sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

ZDDV-1 v 77. členu določa, da je davčni zavezanec dolžan DDV v državni proračun nakazati najpozneje v roku, v katerem mora predložiti obračun DDV.

Po 78. členu ZDDV-1 mora davčni zavezanec pri davčnemu organu prijaviti začetek opravljanja dejavnosti in pridobiti identifikacijo kot davčni zavezanec. Vložiti je potrebno zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV v elektronski obliki. V času opravljanja dejavnosti je potrebno prijaviti vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo ali s prenehanjem opravljanja dejavnosti. Identifikacijska številka za DDV (v nadaljevanju ID številka za DDV) vsebuje prepono SI in davčno številko davčnega zavezanca (79. člen ZDDV-1).

V skladu z 82. členom ZDDV-1 morajo biti na računu navedeni naslednji podatki:

- datum izdaje računa,
- zaporedna številka (za identifikacijo računa),
- ID številka za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev,
- ID številka za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV,
- ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika,
- količina in vrsta dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsta opravljenih storitev,
- datum opravljene oziroma končane storitve oziroma dobave blaga ali datum, ko je bilo opravljeno predplačilo,
- davčna osnova, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitev, cena na enoto brez DDV ter kakršna koli znižanja cen in popusti, ki niso vključeni v ceno na enoto,
- stopnja DDV,
- znesek DDV

- ustrezna klavzula oprostitve – na računu, ki je izdan brez DDV,
- druga predpisana navedba – kot npr.: kadar je plačnik DDV kupec oziroma prejemnik blaga ali storitve, je potrebna navedba »Obrnjena davčna obveznost«.

Račun se lahko izda v papirnati ali elektronski obliki. V primeru, če vsebujejo vse potrebne podatke, kot račun lahko veljajo tudi pogodba, potrdilo o vplačilu, vstopnica, paragonski blok, (pre)vozna karta, obračun, blagajniški trak, začasna situacija v gradbeništvu, interna listina, temeljnica, deklaracija, ki se uporablja v carinskih postopkih. Znesek na računu je lahko v katerikoli valuti, davčni zavezanec pa mora izraziti znesek DDV v evrih.

Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV na obrazcu DDV-O (v Prilogi 2), in sicer najkasneje do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja. Davčno obdobje je koledarski mesec. Obračun DDV je potrebno predložiti tudi v primeru, da za davčno obdobje ni obveznosti plačila DDV.

Primer: Davčni zavezanec mora najkasneje 31. maja 2016 davčnemu organu predložiti obračun DDV za mesec april 2016 in obveznost na ta dan tudi plačati.

Po navodilu Ministrstva za finance (Davek na dodano vrednost, 2015, str. 11-12) je davčni zavezanec, v kolikor opravlja transakcije znotraj Unije, dolžan davčnemu organu predložiti tudi rekapitulacijsko poročilo oziroma obrazec RP-O (v Prilogi 3); v tem primeru mora obračun DDV oddati do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

2 OBDAVČITEV OPRAVLJENIH STORITEV

Povzeto po Urbanija (Pri storitvah pazite, kdaj zaračunate DDV in kdaj ne, 2011) moramo biti pri obdavčevanju opravljenih storitev zelo natančni in moramo natančno opredeliti:

- kaj bomo zaračunali,
- kdo je naš naročnik oziroma komu smo storitve opravili – ali je davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji ali je davčni zavezanec s sedežem v Uniji ali tujini oziroma ali je naročnik končni porabnik,
- kateri državi bo plačan DDV oziroma kraj obdavčitve – storitev, opravljena v Sloveniji, pomeni, da obračunamo slovenski DDV; v kolikor pa storitev ni opravljena v Sloveniji, pa moramo urediti registracijo za DDV v ustrezni drugi državi.

Pri zaračunavanju in obdavčenju opravljenih storitev z DDV moramo preveriti ZDDV-1 od 26. člena do 30.e člena, kjer najdemo ustrezno opredelitev davčnega zavezanca, upošteva je predpisana POSEBNA PRAVILA O KRAJU OPRAVLJENIH STORITEV. V kolikor kraja opravljenih storitev ni potrebno določati po posebnih pravilih, upoštevamo splošno pravilo, ki je določeno v 25. členu ZDDV-1.

2.1 Opredelitev storitev

V skladu z zelo splošno definicijo opravljanja storitev iz Direktive 2006/112/ES tudi slovenski ZDDV-1 v 14. členu določa, da se za opravljanje storitev šteje vsaka transakcija, ki ni dobava blaga. Namen tako ohlapne definicije je, da se čim bolj zmanjšajo možnosti, da bi se kakšna vrsta transakcij znašla izven definicije opravljanja storitev.

V 14. členu ZDDV-1 je med drugim izpostavljeno, da opravljanje storitev vključuje tudi:

- odstop premoženjskih pravic,
- opustitev dejanja ali dopustitev dejanja ali stanja,
- opravljanje storitev na podlagi zakona ali odločbe državnega organa.

V nekaterih primerih je pri presojanju, ali gre za dobavo blaga ali opravljanje storitev, potrebno pregledati okoliščine in značilnosti dobave. Tako je sodišče EU že presojalo, pod katero kategorijo spada strežba in prodaja hrane v restavracijah. Ker v tej transakciji prevladuje element storitev in ne dobava blaga (hrane), se uvršča med storitve. P-ZDDV-1 jih v 29.a členu opredeljuje kot restavracijske storitve in storitve cateringa.

Kunstek (DDV: pravila za določanje kraja obdavčitve, 2015) in P-ZDDV-1 v 29.a členu opredeljujeta restavracijske storitve, in sicer kot storitve, opravljene v prostoru izvajalca storitve in obsegajo dobavo pripravljene ali nepripravljene hrane in / ali pijače za prehrano ljudi, zagotovljen mora biti tudi zadosten obseg pomožnih storitev, ki omogočajo njihovo takojšnje zaužitje.

Catering pa so storitve, ki so podobne restavracijskim storitvam, vendar pa se ne opravljajo v prostorih izvajalca.

Vendar pa v nobeno od zgoraj omenjenih skupin storitev ne spadajo dobave pripravljene ali nepripravljene hrane ('vzemi s seboj' v trgovinah, restavracijah, itd.) in tudi ne dostava hrane, pijače brez katerekoli druge pomožne storitve, itd.

Opravljanje storitev za neposlovne namene se smatra kot promet storitev in je obdavčeno z DDV tudi v primeru, če ni opravljeno za plačilo. Po ZDDV-1 sem spada promet storitev, ki ga davčni zavezanec opravi brez plačila ali za manjše plačilo:

- za zasebne namene ali za zasebne namene zaposlenih ali pa
- za druge namene, ne za opravljanje dejavnosti davčnega zavezanca.

Primeri: brezplačne vstopnice za prireditve, brezplačno opravljanje drugih storitev (pranje vozil, čiščenje prostorov, ...)

2.2 Davčni zavezanec in identifikacija za DDV v povezavi s storitvami

Poleg v poglavju 1.3 naštetih davčnih zavezancev je ZDDV-1 v 24. členu od 1. januarja 2010 v povezavi s storitvami uvedel še dve možni kategoriji davčnih zavezancev. Izključno za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev pridobi status davčnega zavezanca tudi:

- davčni zavezanec, ki opravlja dejavnosti ali transakcije, ki niso opredeljene kot obdavčljive dobave blaga ali storitev, in sicer je zavezanec za plačilo DDV za vse storitve, ki so opravljene zanj;
- pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV (atipični davčni zavezanec). V to kategorijo spadajo državni organi, organi lokalnih skupnosti in druge osebe javnega prava, identificirani za namene DDV.

V nadaljevanju predstavljam primer, kjer oseba javnega prava (npr.: eno od slovenskih ministrstev), ki je identificirana za namene DDV, naroči za potrebe opravljanja svojih dejavnosti, (ki niso predmet obdavčitve z DDV), storitev izobraževanja zaposlenih pri avstrijski izobraževalni družbi, ki je zavezanca za DDV. V tem primeru se slovensko ministrstvo za prejeto storitev izobraževanja šteje za zavezanca za DDV. Upošteva splošno pravilo, (ki je pojasnjeno v naslednjem poglavju), je kraj opravljanja storitve v Sloveniji, ministrstvo pa je - kot naročnik in prejemnik storitve - plačnik DDV v Sloveniji (samoobdavčitev).

2.3 Kraj obdavčitve pri storitvah

V zvezi z obdavčitvijo storitev z DDV je zelo pomembna pravilna določitev kraja, kjer so storitve opravljene.

2.3.1 Splošno pravilo

Po splošnem pravilu, ki je navedeno v 25. členu ZDDV-1, je v 1. odstavku tega člena za kraj opravljanja storitev, ki jih prejme oseba, ki je davčni zavezanec, opredeljen tisti kraj, kjer ima davčni zavezanec oziroma naročnik in prejemnik storitev svoj sedež. Če so naročene storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca, ki je v drugem kraju, je kraj opravljanja storitev tisti kraj, kjer ima davčni zavezanec to stalno poslovno enoto. Za stalno poslovno enoto davčnega zavezanca, ki v določeni državi nima sedeža, se po opredelitvi, ki jo navaja P-ZDDV-1, šteje poslovna enota, ki trajno razpolaga s človeškimi in materialnimi viri. Stalno poslovno enoto moramo opredeliti zaradi določitve plačnika DDV.

V primeru, da storitve naroči in prejme oseba, ki ni davčni zavezanec, je po splošnem pravilu iz 2. odstavka 25. člena ZDDV-1 za kraj opravljanja storitev določen tisti kraj, kjer ima izvajalec storitev sedež svoje dejavnosti.

Če 25. člen ZDDV-1 ponazorim s primeri, imamo lahko naslednje situacije:

V prvem primeru je slovenski davčni zavezanec opravil prevod knjige za francosko družbo, ki je prav tako davčna zavezanka.

Kraj opravljene storitve je Francija – v prvem odstavku 25. člena ZDDV-1 je opredeljeno, da je kraj obdavčitve med davčnimi zavezanci tam, kjer je sedež naročnika oziroma prejemnika storitve.

Ker je francoska družba za namene DDV registrirana tudi v Avstriji, v povezavi z opravljeno storitvijo slovenskemu davčnemu zavezancu sporoči avstrijsko davčno številko. Kraj opravljene storitve je Francija - ne glede na to, katero davčno številko je prejemnik storitve navedel. Pomembno je, kje ima francoska družba kot prejemnik storitve sedež svoje dejavnosti in ne njena registracija za namene DDV.

Pri drugem primeru je slovenski davčni zavezanec opravil davčno svetovanje za stalno poslovno enoto nemške družbe v Italiji.

Kraj opravljene storitve je Italija. Storitve se obdavčijo po sedežu stalne poslovne enote, ki je naročnik in prejemnik storitev.

Kot tretji primer pa bom uporabila davčnega zavezanca s sedežem v Franciji in stalno poslovno enoto v Sloveniji, ki je opravil prevod za davčnega zavezanca s sedežem in ID številko za DDV v Sloveniji.

Slovenska poslovna enota francoske družbe pri opravljanju storitve ni sodelovala, zato se obveznost za DDV prevali na prejemnika storitve v Sloveniji, ki opravi samoobdavčitev.

2.3.2 Posebna pravila

Za določanje kraja opravljanja storitev in s tem tudi kraja njihove obdavčitve z DDV je treba poznati in upoštevati tudi posebna pravila, ki so navedena od 26. člena pa vse do 30.e člena ZDDV-1.

ZDDV-1 določa posebna pravila glede kraja obdavčitve opravljenih storitev za:

- storitve posrednikov (26. člen),
- storitve v zvezi z nepremičninami (27. člen),
- prevozne storitve (28. člen),
- storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditev (1. in 2. odst. 29. člena),
- cenitve in storitve na nepremičninah (3. odst. 29. člena),

- restavracijske storitve in storitve cateringa (30. in 30.a člen),
- najem prevoznih sredstev (30.b člen),
- telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci (30.c člen),
- opravljanje storitev tujim osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije (30.d in 30.e člen).

Kakšna pravila glede kraja obdavčitve veljajo za vsako posamezno od navedenih skupin storitev, je navedeno v nadaljevanju te naloge.

V 26. členu ZDDV-1 so opredeljene **storitve posrednikov**, s katerimi se najpogosteje srečujemo pri posredovanju ob prodaji/nakupu blaga, prodaji/nakupu/najemu nepremičnin, posredovanju pri storitvah v turizmu (hotelske in restavracijske storitve, potovanja), vozovnicah za prevoz, vstopnicah za prireditve, avtorskih delih, zavarovalniških in finančnih storitvah. Obračunavanje DDV je odvisno od tega:

- ali je izvajalec (posrednik) davčni zavezanec ali ni davčni zavezanec,
- ali je naročnik davčni zavezanec ali ni davčni zavezanec,
- kje je bila storitev opravljena,
- ali je storitev obdavčena ali oproščena obračuna DDV.

V primeru, da so storitve posrednikov zaračunane naročnikom - davčnim zavezancem, je kraj obdavčitve tam, kjer ima prejemnik storitve sedež oziroma poslovno enoto oziroma prebivališče.

Če so storitve opravljene naročnikom, ki niso davčni zavezanci, je kraj obdavčitve tisti kraj, kjer je opravljena glavna transakcija, pri kateri izvajalec posreduje.

V kolikor so posredniške storitve opravljene v povezavi z nepremičnino, za kraj obdavčitve velja kraj, kjer stoji nepremičnina.

Kot pojasnila k 26. členu ZDDV-1 navajam naslednje konkretne situacije:

V prvem primeru je naročnik iz Slovenije, ki ni zavezanec za DDV, najel osebni avtomobil od davčnega zavezanca s sedežem v Avstriji. Vozilo je najel preko slovenskega posrednika z ID številko za DDV in je bilo izročeno v uporabo na ozemlju Slovenije. Posrednik plača slovenski DDV, ker je bila storitev opravljena osebi, ki ni davčni zavezanec, najeti avtomobil pa je bil dan v uporabo v Sloveniji (kraj obdavčitve je kraj, kjer je bila opravljena glavna transakcija).

V drugem primeru je slovenski davčni zavezanec, ki je v Sloveniji identificiran za namene DDV, posredoval pri dobavi blaga na ozemlju Hrvaške. Davčni zavezanec je posredoval v imenu in za račun fizične osebe s stalnim prebivališčem v Sloveniji, ki ni zavezanka za DDV.

Po 26. členu ZDDV-1 je kraj opravljene storitve na Hrvaškem, ker je bila tam opravljena glavna transakcija.

V tretjem primeru je pri dobavi blaga na ozemlju Nemčije kot posrednik sodeloval nemški davčni zavezanec, ki je v Nemčiji identificiran za namene DDV. Posredoval je v imenu in za račun slovenskega davčnega zavezanca, identificiranega za DDV v Sloveniji in s sedežem v Sloveniji.

Kraj opravljene storitve posredovanja je v Sloveniji, kjer ima sedež prejemnik storitve, kakor v takih primerih za storitve določa tudi splošno pravilo.

Storitve v zvezi z nepremičninami (27. člen ZDDV-1)

Kraj opravljene storitve je kraj, kjer se nepremičnina nahaja in ni pomembno, komu je storitev opravljena in tudi ne, ali gre za davčnega zavezanca ali ne - status naročnika torej ni pomemben. Pomembno pa je, da gre za storitev, opravljeno na določeni nepremičnini.

Med tovrstne storitve uvrščamo:

- storitve v gradbeništvu (gradbena, instalacijska in zaključna dela pri novogradnjah, adaptacijah in vzdrževanju objektov, vključno s rušenjem in čiščenjem v zvezi z nepremičninami itd.),
- storitve arhitektov, nadzornikov gradnje, cenilcev nepremičnin in nepremičninskih posrednikov,
- nastanitve v hotelih ali podobnih nastanitvenih obratih (počitniški domovi, kampi),
- dodeljevanje pravic do uporabe nepremičnin (najem športnih igrišč, razstavnih prostorov, poslovnih in stanovanjskih prostorov, ...).

Storitve v gradbeništvu so običajno zelo kompleksne; udeleženi je vrsta zelo različnih izvajalcev, zato je za pravilno obdavčitev zelo pomembna vsebina pogodbe s posameznim izvajalcem. DDV se obračunava odvisno od tega, za kakšne vrste storitev je pogodba podpisana – ali gre za izvajanje gradbenih del ali za posredništvo (plača se provizija) ali za posojanje gradbenih delavcev.

Od 1. januarja 2010 v Sloveniji za »gradbena dela, vključno s popravili, čiščenjem, vzdrževanjem, rekonstrukcijo in rušenjem v zvezi z nepremičninami« (76.a člen ZDDV-1, točka a) velja mehanizem obrnjene davčne obveznosti. To pomeni, da je plačnik DDV naročnik oziroma prejemnik gradbene storitve. Gradbenik, zavezanec za DDV, za storitve, ki jih v Sloveniji opravi drugemu zavezancu za DDV, na računu, ki ga izda, navede tudi znesek DDV, hkrati pa še zakonsko določbo, da gre za storitev po 76. a členu. Tako prejemnika storitve opozori, da mora on obračunati DDV in ga nakazati proračunu. Z mehanizmom obrnjene davčne obveznosti je omogočena večja kontrola obračunanega in plačanega DDV.

V primerih, ko se opravljajo storitve na nepremičnini, ki se nahaja v tujini, se DDV obračunava po predpisih države nahajališča. Slovenski izvajalec storitve je zavezan obračunati DDV po tujih predpisih. Če se nepremičnina nahaja v tujini, se davčna obveznost po 76.a členu ZDDV-1 ne prevali na naročnika storitve, tudi če se storitev opravi med slovenskima davčnima zavezancema.

Kot pojasnila k 27. členu ZDDV-1 navajam naslednje konkretne situacije:

V prvem primeru je gradbene storitve na nepremičnini v Srbiji opravil slovenski davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV in ima sedež v Sloveniji, in to za slovenskega davčnega zavezanca, identificiranega za namene DDV in s sedežem v Sloveniji.

Po 27. členu ZDDV je kraj opravljene storitve v Srbiji.

V drugem primeru slovenski davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, oddaja v najem počitniški objekt na Hrvaškem. Na podlagi 27. člena ZDDV-1 je kraj opravljene storitve na Hrvaškem.

V 28. členu ZDDV-1 so opredeljene **prevozne storitve**, pri katerih pa je v zvezi z DDV potrebno ločeno obravnavati prevoz oseb (potnikov) in prevoz blaga.

Pri obeh vrstah prevoza gre lahko za prevoz po kopnem (po cestah in železnicah), po zraku ali po vodi (po rekah, jezerih in morjih).

Pri **prevozu potnikov** je kraj obdavčitve prevoza kraj, kjer se prevoz dejansko opravlja, pri čemer se upošteva prevožena razdalja. Tako določilo davčnim zavezancem (prevoznikom pri mednarodnih prevozih potnikov) povzroča precejšnjo administrativno obremenitev, saj se morajo za namene DDV identificirati v vseh državah, kjer opravljajo cestni prevoz potnikov, in se ravnati po predpisih posameznih držav, ti predpisi pa se med seboj razlikujejo. V Sloveniji je prevoz oseb in njihove prtljage obdavčen po nižji davčni stopnji 9,5%, pa naj gre za potniški promet na rednih ali izrednih linijah - po železnicah, cestah, vodi ali zraku.

Kot pojasnilo k 28. členu ZDDV-1 navajam naslednjo konkretno situacijo:

Davčni zavezanec prevažata potnike na relaciji Ljubljana – Dunaj. Glede na prevoženo pot je dolžan obračunati slovenski in avstrijski DDV, upoštevaje prevoženo razdaljo.

Dolžina poti je 400 km, od Ljubljane do slovensko-avstrijske meje 150 km, po Avstriji do Dunaja pa 250 km. Na tej osnovi se porazdeli davčna obveznost po posameznih državah takole:

- Slovenija (pot Ljubljana – slovensko-avstrijska meja): 150 km ali 37,5 % poti. Slovenski DDV se obračuna od 37,5 % zneska izstavljenega računa.

- Avstrija (pot slovensko-avstrijska meja – Dunaj): 250 km ali 62,5 % poti. Avstrijski DDV se obračuna od 62,5 % zneska izstavljenega računa.

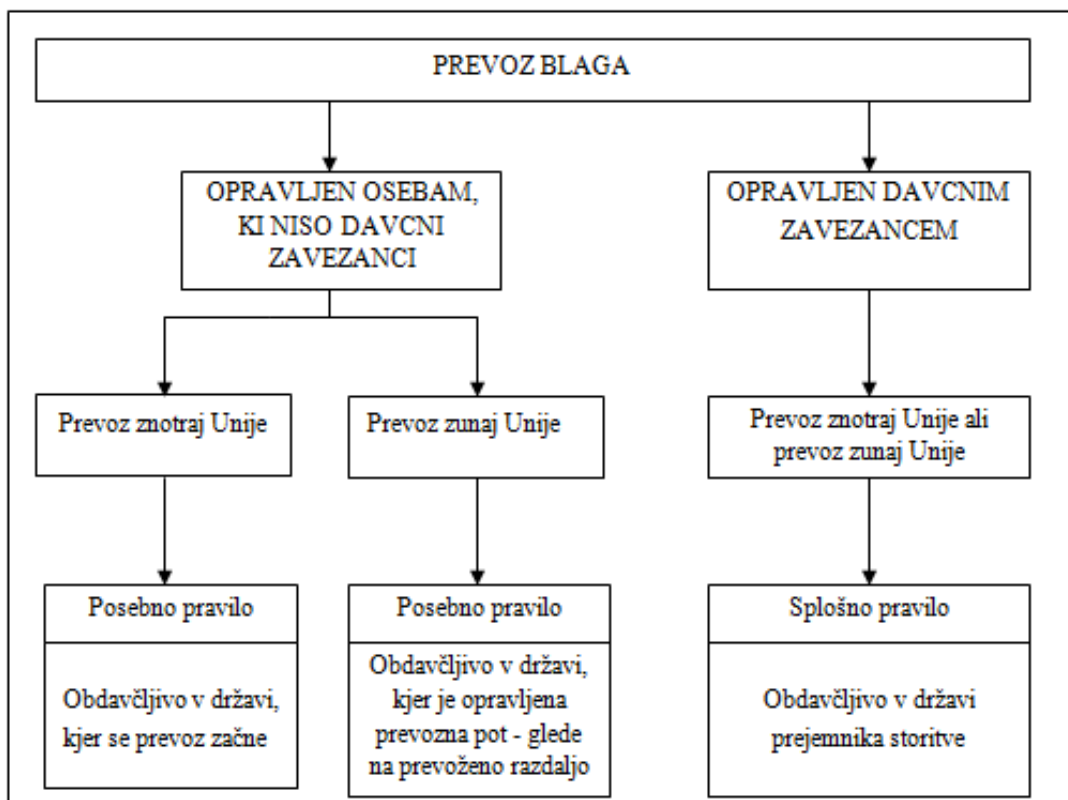
Če prevoznik iz tujine opravlja storitve mednarodnega prevoza potnikov v Sloveniji, se mora identificirati za namene DDV v Sloveniji. Zahtevek za slovensko ID številko mora vložiti najpozneje 15 dni pred izvedbo storitve in to že za prvi opravljeni promet, ki je obdavčljiv v Sloveniji. Za zavezanca iz tujine veljajo vsa pravila, ki veljajo tudi za druge davčne zavezanca v Sloveniji. Oddajati mora obrazec DDV-O, lahko si poročuna odbitni DDV od nabav v Sloveniji, če ima pravico do odbitka DDV.

Zavezanci iz tretjih držav morajo obvezno imenovati davčnega zastopnika v Sloveniji, za zavezanca iz držav članic Unije pa to ni obvezno.

Pri **prevozu blaga** je zelo pomembno, ali sta prejemnik in izvajalec davčna zavezanca ali ne ter ali je prevoz opravljen znotraj ali zunaj Unije.

Iz spodnje slike je razvidno, da pri prevozih blaga veljajo posebna pravila obdavčitve z DDV tedaj, kadar naročniki prevozov niso davčni zavezanci.

Slika 2: Pravila glede kraja obdavčitve pri prevozu blaga

Vir: Zupančič, IKS, Kraj obdavčitve pri prevozu blaga, 2010, str. 189.

Povzeto po Zupančič (IKS, 2010, str. 189), če je za naročnika, ki ni davčni zavezanec, opravljen prevoz blaga znotraj Unije, je kraj obdavčitve te storitve v tisti državi, kjer se prevoz začne. Za prevoz blaga znotraj Unije se šteje:

- prevoz, ki je opravljen znotraj ene same članice – primer: samo po Sloveniji,
- prevoz, ki je opravljen iz ene države članice v drugo – primer: iz Slovenije v Nemčijo,
- prevoz, ki je opravljen iz ene države članice preko tretje države v drugo državo članico – primer: iz Slovenije prek Italije in Švice v Francijo.

Če je za naročnika, ki ni davčni zavezanec, opravljen prevoz blaga zunaj Unije, je kraj obdavčitve te storitve v tisti državi, kjer se prevoz dejansko opravi, pri čemer se upošteva dejanska prevožena razdalja. Za prevoz blaga zunaj Unije se šteje npr.: prevoz iz Slovenije v Švico, iz Črne Gore v Slovenijo, samo po tretji državi (Zupančič, 2010, str.189).

Če so prevozne storitve opravljene davčnim zavezancem, pa naj bo to znotraj ali zunaj Unije, se kraj obdavčitve določi po splošnem pravilu – DDV se plača v državi, kjer ima sedež prejemnik storitve.

Za pomožne prevozne storitve, kot so natovarjanje, raztovarjanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti, za kraj obdavčitve veljajo enaka pravila kot za prevoze blaga – po posebnih pravilih za DDV so obdavčene osebe, ki nimajo statusa davčnih zavezancev, po splošnem pravilu pa davčni zavezanci.

Storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditev (1. in 2. odstavek 29. člena ZDDV-1)

Posebno pravilo za kraj obdavčitve storitev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila in podobnih storitev oziroma prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s pomožnimi storitvami, velja:

- za storitve oziroma prireditve v zvezi z vstopninami, ki so opravljene davčnim zavezancem (1. odstavek 29. člena ZDDV-1) in
- za storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci (2. odstavek 29. člena ZDDV-1).

To posebno pravilo določa, da za kraj izvajanja teh storitev in s tem tudi za kraj obdavčitve z DDV velja kraj, kjer prireditve dejansko potekajo oziroma kjer se dejavnosti izvajajo.

Pri obdavčitvi davčnih zavezancev sta bistvena dva dejavnika, in sicer da gre za prireditve (enkratni dogodek) in za odobritev pravice dostopa do prireditve (npr.: cirkuške predstave, gledališke igre, sejma, koncerta, razstave, športne tekme, izobraževalne konference ali seminarja itd.) na podlagi vstopnice ali plačila.

Med vstopnine se ne štejejo udeležnine za konference in seminarje, kjer je potrebna vnaprejšnja prijava ter vstop v športne objekte z namenom njihove uporabe (telovadnice).

Za konkretni primer bom uporabila davčnega zavezanca, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji: V Portorožu je organiziral mednarodno konferenco o materialih in tehnologijah. Konference so se udeležili davčni zavezanci iz drugih držav članic Unije in iz tretjih držav in osebe, ki niso davčni zavezanci. Slovenski davčni zavezanec je dolžan od kotizacije za udeležbo na konferenci v skladu z ZDDV-1 (29. člen) obračunati slovenski DDV za vse udeležence konference ne glede na njihov davčni status. Kotizacija kot plačilo storitve organiziranja izobraževalne konference se obdavčuje po kraju, kjer je storitev dejansko opravljena.

Za druge storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila in podobne, (ki niso povezane z vstopnino na prireditve), opravljene davčnemu zavezancu, je predpisana obdavčitev po splošnem pravilu glede kraja opravljanja storitev (1. odstavek 25. člena ZDDV-1). Ta določa, da se za kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec – prejemnik storitev sedež svoje dejavnosti.

V nadaljevanju navajam primer, kjer je slovenski davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, za svoje zaposlene naročil izobraževanje v zvezi z računalniško podprtim konstruiranjem orodij, ki ga izvaja nemški davčni zavezanec na njegovem sedežu v Nemčiji. Ker se ta storitev ne šteje med storitve iz 1. odstavka 29. člena ZDDV-1, saj ne gre za storitev, povezano z vstopninami za izobraževalno prireditve, je obdavčena po splošnem pravilu glede kraja opravljene storitve (25. členu ZDDV-1), to je v Sloveniji, kjer ima prejemnik storitve svoj sedež.

Cenitve in storitve na premičninah (3. odst. 29. člena ZDDV-1)

Med storitve na premičninah spadajo: predelovanje, sestavljanje in montiranje premičnin (tudi strojne opreme); popravila, čiščenje in obnavljanje opreme (tudi računalniške); oplemenitenje, kalibriranje, izoliranje, kaširanje, lakiranje in druge storitve na premičninah.

Če so storitve opravljene davčnemu zavezancu, se njihova obdavčitev z DDV izvede po splošnem pravilu - za kraj obdavčitve se šteje kraj, kjer ima sedež ali poslovno enoto ali prebivališče naročnik oziroma prejemnik storitve. Pri opravljenih storitvah osebam, ki niso davčni zavezanci, pa velja posebno pravilo (iz 3. odstavka 29. člena ZDDV-1), ki določa, da je kraj obdavčitve kraj, kjer so storitve dejansko opravljene.

Če je npr. slovenski davčni zavezanec s sedežem in ID številko za DDV v Sloveniji opravil storitev popravila jadrnega letala fizični osebi, ki ni davčni zavezanec v Italiji, velja posebno pravilo: kraj obdavčitve je Italija - kraj, kjer je storitev dejansko opravljena.

Restavracijske storitve in storitve cateringa (30. in 30.a člen ZDDV-1)

Za kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa se za davčne namene skladno s 30. členom ZDDV-1 upošteva kraj, kjer so storitve dejansko opravljene. To pravilo velja ne glede na to, ali je storitev opravljena davčnemu zavezancu ali osebi, ki ni davčni zavezanec.

Izvzete pa so storitve, ki se opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Unije. Za primere opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Unije 30.a člen ZDDV-1 za kraj opravljanja storitev določa kraj, kjer se prevoz potnikov začne. Pravilo velja tako za storitve, opravljene davčnemu zavezancu ali osebi, ki ni davčni zavezanec.

Za začetek prevoza se šteje prvi kraj v Uniji, kjer lahko potniki vstopijo (tudi po postanku zunaj Unije), za konec prevoza pa zadnji kraj v Uniji, kjer lahko potniki, ki so vstopili znotraj Unije, izstopijo (tudi pred postankom zunaj Unije).

Za konkretno ponazoritev bom uporabila slovenskega davčnega zavezanca z ID številko in sedežem v Sloveniji, ki opravlja prevoz potnikov na vlaku Beograd – Zagreb – Maribor – Dunaj. Na vlaku slovenski davčni zavezanec nudi tudi restavracijske storitve. Prvi kraj, kjer lahko potniki vstopijo v vlak v Uniji, je Tovarnik na Hrvaškem. Ta kraj se šteje kot kraj, kjer se je začel prevoz potnikov znotraj Unije.

Kraj opravljanja storitev cateringa je po 30.a členu na Hrvaškem.

Najem prevoznih sredstev (30.b člen ZDDV-1)

Glede dajanja prevoznih sredstev v najem velja več pravil za določanje kraja obdavčitve z DDV. Temeljijo na trajanju najema, vrsti prevoznega sredstva in najemnikovem statusu (davčni zavezanec ali ne). Ločimo kratkoročni in dolgoročni najem; pri prevoznih sredstvih pa kopenska vozila (avtomobili, motorji, kolesa, bivalne prikolice), prikolice in polprikolice, železniške vagoni, plovila, letala in druga vozila.

Pri kratkoročnem najemu prevoznega sredstva se za kraj opravljene storitve šteje kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku ne glede na status najemnika (davčni zavezanec ali ne). Pri prevoznih sredstvih kratkoročni najem pomeni najem, ki ni daljši od 30 dni, pri plovilih pa ne od 90 dni.

V kolikor se daje prevozno sredstvo v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj opravljene storitve in obdavčitve z DDV kraj, kjer ima sedež oziroma običajno prebivališče najemnik.

Kraj dajanja čolna za razvedrilo v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer je čoln dejansko dan na razpolago najemniku, če izvajalec to storitev dejansko opravi s sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v tem kraju. Čoln za razvedrilo je čoln, ki ni daljši od 24 metrov in se pri najemniku uporablja za razvedrilo, šport ali rekreacijo.

Če so prevozna sredstva dana v dolgoročni najem davčnim zavezancem, se glede opredelitve kraja opravljanja storitev uporabi splošno pravilo – DDV se odmeri po sedežu prejemnika storitve, to je najemnika.

Kot pojasnilo k 30.b členu ZDDV-1 navajam naslednji konkretni situaciji:

V prvem primeru je dal slovenski davčni zavezanec z ID številko in sedežem v Sloveniji avtomobil v najem za štirinajst dni fizični osebi iz Nemčije, ki ni davčni zavezanec. Prevozno sredstvo je bilo dano na razpolago najemniku na Hrvaškem.

Kraj opravljanja storitve je na Hrvaškem - pri kratkoročnem najemu je kraj obdavčitve tam, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku ne glede na davčni status najemnika.

V drugem primeru pa je dal slovenski davčni zavezanec z ID številko in sedežem v Sloveniji osebni avto v najem za eno leto fizični osebi, ki ni davčni zavezanec, s stalnim prebivališčem na Madžarskem. Prevozno sredstvo je bilo dano na razpolago najemniku v Sloveniji.

Kraj opravljanja storitve je na Madžarskem - pri dolgoročnem najemu je kraj obdavčitve tam, kjer ima najemnik, ki ni davčni zavezanec, stalno prebivališče.

Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci (30.c člen ZDDV-1)

Če so komunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ali elektronske storitve opravljene osebi, ki ni davčni zavezanec, je po ZDDV-1 (30.c člen) za davčne namene kot kraj opravljene storitve treba upoštevati kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno ali običajno prebivališče.

Upošteva se t. i. pravilo uporabe in uživanja iz 29. člena P-ZDDV-1, ki v drugem odstavku določa, da je kraj opravljenih komunikacijskih storitev (ki bi bil po splošnem pravilu iz 25. člena ZDDV-1 zunaj Unije) v državi članici Unije, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo v državi članici Unije. In obratno, za kraj opravljenih komunikacijskih storitev (ki bi bil po splošnem pravilu iz 25. člena ZDDV-1 v državi članici Unije) se šteje, da je zunaj Unije, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Unije. Takšna ureditev je stopila v veljavo s 1. januarjem 2015.

Glede opredelitve kraja opravljanja storitev, kadar so komunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja in elektronske storitve opravljene med davčnimi zavezanci, velja splošno pravilo.

Pri komunikacijskih storitvah gre za prenašanje, oddajanje in sprejemanje znakov, signalov, sporočil, slik po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih ter za pravico do uporabe sredstev za takšne prenose, oddajanje in sprejemanje.

Elektronske storitve se opravljajo s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja in to v veliki meri avtomatizirano, z minimalnim človeškim posredovanjem in brez informacijske tehnologije ne bi mogle obstajati. V Prilogi Ia k ZDDV-1 so navedene naslednje skupine elektronsko opravljenih storitev:

- spletna ponudba, spletno gostovanje, vzdrževanje programov in opreme na daljavo (posredovanje spletišč in spletnih strani, avtomatizirano spletno vzdrževanje programov na daljavo, ...),
- dobava programske opreme in njeno posodabljanje (dostop do spletne programske opreme ali prenos spletne programske opreme, 'preprečevalci prikaza oglasov', avtomatizirana spletna namestitve filtrov na spletiščih in požarnih zidov, ...),
- dobava slik, besedil in informacij ter dajanje baz podatkov na razpolago (naročnina na spletne časopise in revije, spletni dnevnik, ...)
- dobava glasbe, filmov in iger vključno z igrami na srečo in loterijo, dobava predvajanj in prireditev s področja politike, kulture, športa, znanosti ...
- opravljanje poučevanja na daljavo.

V primeru, da švicarski davčni zavezanec s sedežem v Švici opravlja elektronske storitve italijanskim fizičnim osebam s stalnim prebivališčem v Italiji, ki niso davčni zavezanci, je kraj opravljanja storitev po pravilu uporabe in uživanja v Italiji.

Opravljanje storitev tujim osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije (30.d in 30.e člen ZDDV-1)

V spodaj naštetih primerih opravljanja storitev osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno prebivališče zunaj Unije, se za kraj opravljene storitve upošteva kraj, kjer imajo te osebe kot prejemniki storitev svoj sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče:

- prenos in odstop avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih premoženjskih pravic,
- oglaševanje,
- storitve svetovalcev, inženirjev, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelave podatkov in dajanje informacij,
- obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti,
- bančne, finančne in zavarovalne transakcije, tudi pozavarovanje, razen najema sefov,
- posredovanje osebja,
- dajanje premičnin v najem, razen prevoznih sredstev,
- zagotavljanje dostopa do sistema za zemeljski plin, električno energijo, daljinsko ogrevanje ali hlajenje, prenos ali distribucijo po teh sistemih ali omrežjih in opravljene s tem povezane storitve na ozemlju Unije.

Kot pojasnilo navajam primer, ko je storitev svetovanja v zvezi z opremljanjem stanovanja opravil slovenski davčni zavezanec z ID številko in sedežem v Sloveniji, fizični osebi, ki ni davčni zavezanec, s stalnim bivališčem v Srbiji.

Kraj opravljanja storitev je v Srbiji, kjer ima prejemnik storitev stalno bivališče.

ZDDV-1 zaključuje 3. poglavje, v katerem določa splošno pravilo in vsa posebna pravila za določitev kraja opravljenih storitev in s tem kraja obdavčitve storitev z DDV, s 30.e členom. V tem členu daje slovenskemu finančnemu ministru pristojnost, da lahko z namenom izogibanja dvojnemu obdavčevanju, neobdavčevanju ali izkrivljanju konkurence določi, da se za storitve iz 25., 30.b, 30.c in 30.d člena ZDDV-1 šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki bi bil v skladu z navedenimi členi:

- v Sloveniji, zunaj Unije, če se te storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Unije;
- zunaj Unije, v Sloveniji, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo v Sloveniji.

2.3.3 Vpliv kraja obdavčitve na obveznosti in pravice davčnih zavezancev

Pri obdavčitvi storitev je pomembno, da davčni zavezanec obdavčitev opravi na ozemlju Slovenije in v okviru svoje ekonomske dejavnosti. Najprej je potrebno določiti kraj opravljene storitve, ki pa je lahko v Sloveniji ali pa v tujini, možnosti je več, in sicer:

- storitev smo opravili v Sloveniji – prejemniku storitve obračunamo slovenski DDV
- storitev smo opravili zunaj Slovenije – vedeti moramo ali smo dolžni plačati DDV v tujini ali lahko davčno obveznost prevalimo na prejemnika storitve iz tujine. V primeru prevalitve moramo davčnemu organu poročati v rekapitulacijskem poročilu, vendar le, če je prejemnik dolžan plačati DDV v drugi državi članici, ne pa, ko se davčna obveznost prevale v tretjo državo. Izdati moramo tudi pravi račun, na katerem mora biti navedena prejemnikova ID številka za DDV in ustrezna klavzula;
- storitev nam je bila opravljena v Sloveniji – po 76. členu ZDDV-1 smo določeni za plačnika DDV, zato moramo obračunati in odvesti DDV oziroma pripraviti moramo samoobdavčitev z DDV. Za poročanja o prejetih storitvah se ne izpolnjuje rekapitulacijskega poročila;
- storitev nam je bila opravljena v tujini – DDV nam bo moral zaračunati davčni zavezanec, ki nam opravi storitev.

2.4 Samoobdavčitev z DDV ob prejemu storitev iz tujine

Samoobdavčitev pomeni, da se DDV plača na podlagi zakonsko določene obrnjene davčne obveznosti (obrnjeno davčno breme) – DDV plača prejemnik blaga oziroma opravljene storitve. Kot navaja Zupančič (IKS, 2010, str. 179) jo je potrebno opraviti pri:

- pridobitvi blaga iz druge države članice, če je izvajalec blaga: davčni zavezanec z ID številko za DDV ali pa mali davčni zavezanec ali pravna oseba - nezavezanka, ki je v zadnjem koledarskem letu s pridobitvami blaga presegla zakonsko določeno vrednost (10.000, 00 EUR);
- prejemu nekaterih storitev iz druge države članice ali tretje države, če je prejemnik storitve: mali davčni zavezanec ali davčni zavezanec z ID številko za DDV ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za DDV;
- prejemu nekaterih vrst blaga in nekaterih storitev znotraj Slovenije, če je prejemnik davčni zavezanec s slovensko ID številko za DDV.

SKLEP

Razvoj sistema DDV se je v Sloveniji začel leta 1999, pred tem je bil v veljavi prometni davek. Za uveljavitev DDV v Uniji so bili poglobitvi trije razlogi, in sicer nevtralnost obdavčenja, velik finančni učinek davka in učinkovito pobiranje le-tega. Uveden je bil z namenom poenostavitve in poenotenja davčnega poslovanja, kar pa v praksi ne drži povsem, saj je eden od bolj zapletenih davkov. Zaradi stalnega usklajevanja ZDDV-1 z evropsko zakonodajo morajo davčni zavezanci spremljati novosti in zahteve ter o njih seznanjati zaposlene (razna izobraževanja in seminarji, prilagajanje računalniške opreme, itd.).

DDV bremeni predvsem končne porabnike (fizične osebe in male davčne zavezance), ki nimajo pravice do odbitka DDV, tako kot pravne osebe.

V svoji zaključni strokovni nalogi sem v prvem poglavju na kratko opisala kaj vse zajema ZDDV-1, npr. kaj je predmet obdavčitve, katere osebe zajema pojem davčni zavezanci, kdaj nastane obdavčljivi dogodek, odbitek DDV, kakšne so obveznosti davčnih zavezancev, itd.

V drugem poglavju pa sem se osredotočila na obdavčitev opravljenih storitev, kjer je poudarek na kraju obdavčitve. ZDDV-1 v členih od 25. do 30. določa pravila, po katerih naj bi se določil kraj opravljene storitve in s tem tudi kje se bo plačal DDV. Pravila, ki jih določa ZDDV-1 sem razložila s primeri iz prakse.

V prihodnosti se nam na področju DDV obeta še več sprememb oziroma posodobitev, saj Unija stremi k temu, da bi bil DDV manjše breme za podjetja predvsem pa, da bi postal odpornejši proti goljufijam. Največje spremembe se pripravljajo na področju uvoza, davčnih stopenj in poenostavitvi sistema za čezmejno elektronsko poslovanje.

LITERATURA IN VIRI

1. *Bruselj predlaga načrt za posodobitev sistema DDV v EU*. Najdeno dne 1. junija 2016 na spletnem naslovu <http://www.eracunovodstvo.org/blog/racunovodstvo/bruselj-predlaga-nacrt-za-posodobitev-sistema-ddv-v-eu-2/>
2. Černe, M., Ferjan, U., Grah Whatmough, A., Guzzina, B., Jeraj, D., Kamenščak, I., Kranjec, I., Podlipnik, J., Škof B., Urbanija, T. & Wostner, K. (2012). *Davki za managerje. Od osnov do praktičnih rešitev*. Prvi natis. Ljubljana: GV Založba d.o.o.
3. *DDV Osnovna pravila*. Najdeno 17. maja 2016 na spletnem naslovu http://europa.eu/youreurope/business/vat-customs/buy-sell/index_sl.htm
4. *Direktiva Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev*. Najdeno dne 10. maja 2016 na spletnem naslovu <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:044:0011:0022:SL:PDF>
5. *EU VAT Directive*. Najdeno dne 27. maja 2016 na spletnem naslovu http://www.vatlive.com/eu-vat-rules/eu-vat-directive/?CampaignID=70133000001QHpk&lso=Paid%20Digital&lsmr=Paid%20Digital&_bt=106175321667&_bk=vat&_bm=e&_bn=g&gclid=CNvt-fCots0CFQuNGwodDkMDKA&referrer=&lastReferrer=www.vatlive.com
6. Finančna uprava Republike Slovenije (2015a). *Davek na dodano vrednost – podrobnejši opis*. Najdeno 9. maja 2016 na spletnem naslovu http://www.fu.gov.si/fileadmin/internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Davek_na_dodano_vrednost/Opis/Podrobnejši_opis_1_izdaja_Splosno_o_DDV.pdf
7. Finančna uprava Republike Slovenije (2015b). *Davek na dodano vrednost Računi – podrobnejši opis*. Najdeno 9. maja 2016 na spletnem naslovu http://www.fu.gov.si/fileadmin/internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Davek_na_dodano_vrednost/Opis/Podrobnejši_opis_Racuni.pdf
8. *Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev*. Objavljena v Uradnem listu Evropske unije št. L 284/2013. Najdeno dne 10. maja 2016 na spletnem naslovu <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:284:FULL:SL:PDF>
9. *IKS, revija za računovodstvo in finance*, št. 11-12/2010 (2010), letnik XXXVII. Izdala Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.
10. Kunstek, N. (2015, 20. maj). *DDV: pravila za določanje kraja obdavčitve*. Najdeno 9. maja 2016 na spletnem naslovu http://mladipodjetnik.si/podjetniski_koticek/racunovodstvo/spremembe-ddv-pravila-za-dolocanje-kraja-obdavcitve
11. Ložar, K. (2015, 25. marec). *Sprejemanje računov od tujih dobaviteljev*. Najdeno 22. maja na spletnem naslovu http://mladipodjetnik.si/podjetniski_koticek/racunovodstvo/sprejemanje-racunov-od-tujih-dobaviteljev

12. Ložar, K. (2015, 8. junij). *Prejem računa za storitve iz EU*. Najdeno 22. maja 2016 na spletnem naslovu <http://mladipodjetnik.si/podjetniski-koticcek/racunovodstvo/prejem-racuna-za-storitve-iz-eu>
13. *Novosti na področju davka na dodano vrednost*. Najdeno 23. maja 2016 na spletnem naslovu http://www.unija.si/news/5/95/Novosti-na-podrocju-davka-na-dodano-vrednost/d.novice_detail/
14. *Novosti na področju DDV glede posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci*. Pojasnilo DURS, št. 4230-209818/2014-1, 15. april 2014. Najdeno dne 16. junija 2016 na spletnem naslovu http://www.fu.gov.si/arhiv_durs/si/davki_predpisi_in_pojasnila/davek_na_dodano_vrednost_pojasnila/posebni_postopki_obdavcevanja/novosti_na_podrocju_ddv_glede_osebne_ureditve_/index.html
15. *Opravljanje storitev v tujini*. Najdeno 17. maja 2016 na spletnem naslovu http://europa.eu/youreurope/business/sell-abroad/service-providers/index_sl.htm
16. Pirc, A. (1999). *Davek na dodano vrednost*. Prva izdaja. Ljubljana: Novi Forum d.o.o.
17. Petauer, B., Urbanija, T. (2004). *DDV po vstopu Slovenije v Evropsko unijo*. Lesce: Založba Oziris.
18. *Pojasnila o spremembah DDV v EU glede kraja opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ki začnejo veljati leta 2015*. Objavljena 3. aprila 2014. Najdeno dne 9. maja 2016 na spletnem naslovu http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/vat/how_vat_works/telecom/explanatory_notes_2015_sl.pdf
19. Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 141/2006, 52/2007, 120/2007, 21/2008, 123/2008, 105/2009, 27/2010, 104/2010, 110/2010, 82/2011, 106/2011, 108/2011, 102/2012, 54/2013, 85/2014, 95/2014,
20. Škof, B. (2007). *Davek na dodano vrednost na notranjem trgu – 101 primer. 2. spremenjena in dopolnjena izdaja*. Maribor: Davčni inštitut.
21. Špes, D. (2013). *DDVpoznavalec.si. Komentar ZDDV-1 s praktičnimi primeri od 01.07.2013 naprej*. Prva izdaja. Maribor: Davčna hiša Bilans d.o.o.
22. Šubelj, B. (2011). *Davki osnove*. Bevke: Založba Smart-team.
23. Urbanija, T. (b.l.). *Pri storitvah pazite, kdaj zaračunate DDV in kdaj ne*. Najdeno 17. maja 2016 na spletnem naslovu <http://akademija.finance.si/327389>
24. *Uredba Sveta (EU) št. 967/2012 z dne 9. Oktober 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci*. Najdeno dne 10. maja 2016 na spletnem naslovu <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:290:0001:0007:SL:PDF>
25. *Value added tax (VAT) and VAT registration in Slovenia*. Najdeno dne 27. maja 2016 na spletnem naslovu <http://eugo.gov.si/en/running/taxes/value-added-tax-vat/>

26. Zakon o davku na dodano vrednost. *Uradni list RS* št. 117/2006, 33/2009, 85/2009, 10/2010-UPB2, 85/2010, 13/2011-UPB3, 18/2011, 78/2011, 38/2012, 83/2012, 86/2014, 90/2015.

PRILOGE

KAZALO PRILOG

Priloga 1: Seznam dobav blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV.....	1
Priloga 2: Obrazec DDV-O	2
Priloga 3: Rekapitulacijsko poročilo – obrazec RP-O	3

PRILOGA 1: Seznam dobav blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV

- (1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in privesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;
- (2) dobava vode;
- (3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- (4) medicinske oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;
- (5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- (6) dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom, otroškimi slikanicami, vključno s listimi za risanje ali barvanje, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju;
- (7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;
- (8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- (9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;
- (10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:
 - avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali
 - davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;
- (11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili te-teh;
- (11 a) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;
- (11 b) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;
- (12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;
- (13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;
- (14) uporaba športnih objektov;
- (15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;
- (16) storitve javne higiene;
- (17) manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjanskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);
- (18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obbolele ali invalide);
- (19) frizerske storitve;
- (20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

PRILOGA 2: Obrazec DDV-O

Obrazec DDV-O

za obračun davka na dodano vrednost za obdobje: _____

Firma/ime in priimek _____

01 Identifikacijska številka za DDV _____

Sedež/stalno prebivališče _____

02 Identifikacijska številka za DDV davčnega zastopnika _____

I. Dobave blaga in storitev (vrednosti so brez DDV)

V EUR

Dobave blaga in storitev	11								
Dobave blaga in storitev v Sloveniji, od katerih obračuna DDV prejemnik	11a								
Dobave blaga in storitev v druge države članice EU	12								
Prodaja blaga na daljavo	13								
Montaža in instaliranje blaga v drugi državi članici	14								
Oproščene dobave brez pravice do odbitka DDV	15								

II. Obračunani DDV

po stopnji 22 %	21								
po stopnji 9,5 %	22								
od pridobitev blaga iz drugih držav članic EU po stopnji 22 %	23								
od prejetih storitev iz drugih držav članic EU po stopnji 22 %	23a								
od pridobitev blaga iz drugih držav članic EU po stopnji 9,5 %	24								
od prejetih storitev iz drugih držav članic EU po stopnji 9,5 %	24a								
na podlagi samoobdavčitve kot prejemnik blaga in storitev po stopnji 22 %	25								
na podlagi samoobdavčitve kot prejemnik blaga in storitev po stopnji 9,5 %	25a								
na podlagi samoobdavčitve od uvoza	26								

III. Nabave blaga in storitev (vrednosti so brez DDV)

Nabave blaga in storitev	31								
Nabave blaga in storitev v Sloveniji, od katerih obračuna DDV prejemnik	31a								
Pridobitve blaga iz drugih držav članic EU	32								
Prejete storitve iz drugih držav članic EU	32a								
Oproščene nabave blaga in storitev ter oproščene pridobitve blaga	33								
Nabavna vrednost nepremičnin	34								
Nabavna vrednost drugih osnovnih sredstev	35								

IV. Odbitek DDV

od nabav blaga in storitev, pridobitev blaga in prejetih storitev iz drugih držav članic EU in od uvoza po stopnji 22 %	41								
od nabav blaga in storitev, pridobitev blaga in prejetih storitev iz drugih držav članic EU in od uvoza po stopnji 9,5 %	42								
od pavšalnega nadomestila po stopnji 8 %	43								

Obveznost DDV 51

Presežek DDV 52

Izračunavam odbitni delež 03 NE DA
(ustrezno označi)

Zahtevam vračilo presežkov 04 NE DA
(ustrezno označi)

Potrjujem resničnost navedenih podatkov.

V/na _____

Podpis _____

Datum _____

Ime in priimek _____

PRILOGA 3: Rekapitulacijsko poročilo – obrazec RP-O

REKAPITULACIJSKO POROČILO

Zbirno poročilo za dobave blaga in storitev v druge države članice Unije
za obdobje poročanja leto: _____ mesec: _____ (obvezna izbira)

Identifikacijska številka za DDV [10]: _____

Ime [11]: _____

Naslov [12]: _____

Identifikacijska številka za DDV davčnega zastopnika [13]: SI _____

A. Podatki o dobavah in storitvah za tekoče obdobje:

Zneski v valuti EUR [14]

Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Skupna vrednost dobav blaga	Skupna vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 83	Skupna vrednost tristranskih dobav blaga	Skupna vrednost opravljenih storitev
Koda države [A1]	Številka za DDV (brez kode države) [A2]				
Skupna vrednost vseh dobav blaga/storitev (brez tebe prave)		[A13]	[A14]	[A15]	[A16]

B. Popravki podatkov za pretekla obdobja:

Obdobje letomesece	Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Nova vrednost dobav blaga	Nova vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 83	Nova vrednost tristranskih dobav blaga	Nova vrednost opravljenih storitev
	Koda države [B1]	Številka za DDV (brez kode države) [B2]				

Potvrjujem resničnost navedenih podatkov [14].

Datum [15]: _____

Podpis [16]: _____

Odgovorna oseba [17]
Kontaktna oseba [18]
Telefonska številka [19]